Yri Uusi Hengellinen

WIRSI,

Yhden Jumalan Lapsen Kuolemaan walmistuxesi / sillä otollisella ajalla,

Se on:

Yhdestä totisesta käändymisestä, totisesta ja eläwästä uskosta, ja Jumalisesta elämäkerrosta harjoitus sydämellisen yhdsherämisen jälken; ynnä ajon waarin ottamisesta, ja autuuden wälikappalitten oikein käyttämisestä, odotuxesta JEsuxen tulemisen ja wiimeisen ilmoituxen perän.

Niin myös,

Toinen

WIRSI,

Jumalattoman erosta tästä maailmasta /

Joka Ruotzin kielestä on Suomexi käätty ja enätty suruttomille waroituxexi; jotka Wirret nyt ynnä, tarpellisen ylitze katzomisen jälken, Pääsiäisen edellä Wuonna 1749.

On prantiin andanut

ABRAHAM ACRENIUS.

TURUSSA, Prändätty Wuonna 1796.

Ensimmäinen Wirsi.

W. k. Käy nyt sielun kaikel mielel ꝛc.

JEsu sinull kaiken waiwan Aina waikiast wa-
litan. Kutzun' olet minun Taiwaan Ai-
wan oikiaan haminaan: Werellas mun lunastit,
Sanallas mun omistit, Heräit mun parannu-
een, Armos kanßa tulit auen.

2. Kuollun olun surkeudes Epäuskos hirmuises,
Oman mielen rackaudes Surutoinen syndin tus,
Ilman pelwot waelsin, Armon walon hylläisin,
Epäusko tämän teki, Kuollen uskon myötämäki.

3. Sinun armos JEsu huusi: Käänny, käänny
syndinen, Parannuren elo uusi On sull aiwan
tarpeinen: Oskan' olen werellän, Sinun aiwan
syndisen Käänny, käänny niins saat elä Täällä
ei'st, ia sitten siellä.

4 Tämä ääni, JEsu rakas, Käwi läpi sydä-
men: Niin myös tundon, joka makais Heräis y-
lös hirmuinen, Lain kautta kaubiar Syndin tun-
dui kuoleman; Elon autuus mulda puutuis, Sie-
lun suri, syndiin suuttuis.

5. Hengen duomio todistaisans Epäuskon ilmoit-
ti, Wäärän hurskauden aisois, Alastoman ennät-
ti, Wäärän duomion itzestän, Josa luotin walhe-

nen, Sulkeis ulos hengen woima, Kuoller löysin itzee aiwan.

6. Tä'ä murhes, JEsu jalo, Sinun Henges armias Ewangeliumist toi walon, löytäxeni haawoisas, Uskon kautta elämän, Tygös armon istuimen, Werejäs, o JEsu, Christe! Uskon kautta, ilman estet.

7. Jos'a duomio wäldetyxi Tullis, ja myös kadotus, Elon autuus kohdaturi, Kuollos ansios lunastux; Sin'e riensin murheisan', Uskon halull siinä saan Armon elon JEsuxesa, Eläwäsä uskon tiesä.

8. Täsä Judan Jalopeuras Löysi Sielun hunajat, Sinä, JEsu, olit teuras Edestämme: Sinä saat Expywäisen lambaan kiin, Ollensa otit hein, Saatit laumaan uskowaisten, Elon annoit eläwäisen.

9. Sillä kesk mä haluisesti Armo läxin kerjämään, JEsus synnin duomiost päästi Tundon rauhoitt' elämään, Syndin' annoi andex mull, Werens woimon andoi tull' Sydämeni puhdistuxex, Elon uuden rakennuxex.

10. Tämä tundui armo suuri Walos, armon elämäs, Uskos, tun on rauhas suuri, Lewon löytyis sydämes, JEsuxes: Ei mailmas' Eikä synnis kawalas; JEsus rackaudell täytti Sydämen, Ja armon näytti.

11. Syndein sitet kaicki katkeis, Wapaar päässin haawoisas, Epäusko on us ratkeis, Henges usko wirkois taas: Jos'a löydän elämän, Sinus JEsu suloinen: Henges huudan Abba Isä, Rakas JEsu ukoo isä!

12. Esu, anna sydämeni Sinun tygös walwoa, Seiso aina edesäni Wastan HERran duomio

miota: Sinun Weres Sowinnos Löytä Sielu elandons, Sydän elä uskos aiwan Weres woimast tiellä Taiwan.

13. Mutt' nyt JEsu heickouden, Mua tiellä pesiättä, Ei mun oman surkauden, Mu tuskist sälytä; JEsu siis mua auttele Armolas ain saattele, anna woima, tue, wahwist, Werellas ain pese, puhdist!

14. Sinun halduus annan Sielun, Sinull uhran sydämen, Sinull taiten, tahton mielen, Ja kaick ruumin jäsenen, Silmän, korwan, kielen, jun, Weres ansiell on sinun, Käten, jalkan, kaicki huomaas Jätän JEsu, hengen suomas.

15. Pyhit', erwit' kaicki kaikis, Tiestä jumalattomain Henges woimall wahwist, waikut', Kaitsa tiet ett' kuljen ain, joka saatta elämään Ahtaan portin läpitzen, Että HERraa taidan palwell', Kewäll', juwell, syyll, talwell.

16. Joka päwä, joka hetki, Henges ja myös totudes, wältteä epäuskon retke, Uskon tiesä läwäs, Eläwätä Jumalat Palwelisin sackamat, Täällä en'st ja sitten siellä, Koska woito kuollon niele.

17. HERran nimee sydämesän Aut' ett' oina pyhitän, HERran sanaa uskon tiesä Rakastan: ja petoxen Wäldän pahan mailman, Pahen uxen kauhian: Sanas walon jalkain eteen Wahwist, niin en pelkä ketän.

18. Wanhemmat niin kunnias pidän, Julmaa sisuu wäldän myös, Kanßakäymist hylän niiden, Jotka kulke synnin yös, Walistettu armollas; Awullas mu wahwist taas Lihan saastaisutta wastan. Werellas mun olet ostan.

19. Wäärästi kasust, elatuxest, Mua JEsu warjele, Pahain himoin liikuturet Tukautta, Suojel-

Wilpittömäs uskon ties, Anna uskon hedelmäs, Lauviuden wihandella, Hywi töitä kaswatella.

20. Walhen siteet kaicki katkais uskos rackaudes nyös, Toiwos, puheis pois ein ratkais Käytöis ja itze työs. Wäärät todisturet est Minun suusan pitämäst, Totudes ja rauhas salos. Anna minull henges walos!

21. Kaickein himoin riettaudest, Puhdist JEsu! Werellä, Anna elo wastaudest! Uudistetus sydämes, Hengellinen waiwainen, Sinuld armo etzinen: JESU, JESU, minu auta, Sinun kallin Kuollos kautta!

22. Minun aikan ombi tärcki, Kuin yx nuoli lendawä: Koska kuollo rinnat särke, Suoiel uskon elämä! JEsu Sinun Hoawoisas, Tu sulas armosas, Weres puhdistures aiwan, Tahdon kulkee tietä Taiwaan.

23. JEsus elon kuolloo wastan, JEsus armoistuin on: Niinkuin saanet olen Kasten, Niin nyt Henges hallitkon, Ett' siin liitos waellan, Kasten woiman osotan, Uudes luonnos, uudes mieles, Uudes sydämes ja kieles!

24. Että Sinu, Jumal! kiitän, Armon kautta JEsuxen, Uskon kautta itzen liitän Sinus, JEsu, elämän, Sanas woiman autudex, Wastan otan suloiex, HERran Ehtollista halaan Sydämmestän perän palaan.

25. Halaan Ruumiis, Weres jälken, Uskos sitä nautitzen, Ei sit' sielun kuole nälkän, Waan saa uuden elämän. Joka tundu sydämmes, Uudistetux uskon ties, Syndein andex saamisexi, Tunnoni puhdisturexi.

26. Tässä HERran Ehtollises, Wastoin kiesauria, Minull woimaa JEsus lisä, Terwen jo saan nau-

nautita, Sielun wirwoituxeri, Rindan wahwistuxeri Pyhäx Templix JEsuxelle, Kanßa-wejex uskowille.

27. Kuin on JEsus aina elon Eläisän ja kuollesan, Niin mä ajaan merta meloon, Hywäs turwas ainian: Ei sitt ökist kuolema Minu taida saawutta, Kuin on JEsus saawutettu, Uskon elos omistettu.

28. JEsu Sinun tulemises Halaan, toiwon, odotan; Ikäwöitzen uskon tiesä, Ilmoituxes rakastan: JEsu tule! joudu jo, uskowilles apu tuo: Minä tulen JEsus sanoo, Uskowaiset JEsust jano. Amen.

Toinen Wirsi.

Weisatan kuin Ruotzinkielinengin: eli kuin: Far wäl werld, far wäl rc.

Oh Duomiot! jo täys, Mun Satanan oi'an jo Jumal nyt löys: Se ijäinen kosto on käfeeni tull, Kuin eläisän enen ain uhattin mull; Nyt Helwetin lieck, pään ymbäri lyö, O ijäinen yö!

2. Mä kirottu, näin Nyt kiroust täynäns käyn helwettiin päin, Mun pukun ja paitan täys kiroust lie, Mun sielun ja ruumin kaick kirous wie; Sill Korkiamman Laki mun kiroili kaick, Ei muutu, taick, taick.

3. Mä mato ja koi, Jot' kalwane repiwä purewa woi, Oho! mikä rindani alati syö? Mik' ytimes poltta? mik' korwille lyö? Mun kalwawa tunndon nyt heräis, woi, woi! Mä mato ja koi.

4. Nyt

4. Nyt waaditan wiel Mä Duomarin eteen, jo kuulun t ä l, Basunat kaick pauhawan: syndinen käy Oho! eipä kusan mull apua näy; Kaick' weriset syndini seura, ja niin Ain pitäwät kiin.

5. M' Perkejen myös, Täys asumasia ain io kaitzen työs, En Jumalat palwell en totellut waick M' Kaskyt kyll tiesin: nyt temmatan kaick Mun eteen mä palwelin kuldaa, eng' huol', Waick o lisin kuoll'.

6. Mun itzeni päall Mä luotin, ja palwelin wa tzaani täall, En Jumalaan ikänäns turwata tain, Mun omahan woimaani turwaisin ain, En Jumalat peljän, en rakastan, en Myös totella tien.

7. En JEsusta myös Mä ezinyt puolengan sydämen työs: Mun syndin' mull rackambi oli kuin Hän: Mutt' mainita turhaan kyll taisin mä jen, Sen Pyhämmän Nimen, se mainittin suus, Waick sydän ol' muus.

8. Mä kauvitzin ain Mun sydämmen tuhanneill Perkeleil, waan Jo nyt se on ostettu, jo nyt on myyt, Ez awaisin portin; ei muilla ol' syyt, Nyt owat ne tuhannen helberis siell'; Woi! sydämmen wiel.

9. O! kiuckua täyn Se kiroilia sydän, kuin lewon on löyn, Siin' kiroillan myrkys, ett' kieleni päall, Ain lewitin rumia he giä sill, Nin Kasteeni liiton pois kielsin juur suus, Yok' rumia huus.

10. Nin Sabbathin myös Wei juopumus myös täns; mun welieeni wiis, Ne yunä mun kansan joit, täärdisit niin, Ett' Wiinasta röyhkäimi yöllä kin siin; Wiinpikarit, kannut, ne yhteen myill soitt' Niin paljon kuin woit.

11. Mä

11. Mä iuomari mä, Joll Wiinasta usein ol' kumana pää. Jok' ainien huusin: mun Sieluni juo, Ann' Pikarin kulkee: Nyt Perkele tuo, Mull tulesta palawan malsan, saas tääld; Ei kukan juo pääld.

12. Ei kukan juo pääld, Mun täyty juod wiimeisengin ropongin sield. Ei anna mull kukan nyt pisaraa Wett', Jok' jähdytais kelen, katz tulista kätt', Wiel tarjoo se ruma: jo käteni wei; Kaick il ni jäi.

13. Mä syndinen suur, Kuin kroilin Isäni, Aitini juur, Ja syddimmes usein heit tapein ja soin, Heill niin paljon paha kuin känäns woin, Mond' karwaa mä harmax heill surusta tein, Siis purran mä näin.

14. Mä murheri heill, Siel olin, ja waelsin sonnisten teill, Eng' totellut heitä: nyt täytyyi kuull', Ja totell', jott ennen en olsi tuull', Siell nisiä ilmin, Nyt kynsiä juur, Niin kosto on suur.

15. Mä petoen kons, Kuin raate in lambat, Ei heidän oll syyns, Nild köyhild mä kertzin willat kaick pois, Waick wuodatit kyynelit, jot' en nyt sois; Ne kyynelet kuumene Sieluni pääll, Kaick kuumenee tääll.

16. Kuing ahneus sai mun ylitzen wallan, Eng ikänäns wai Mä ollut, ain waadein ja riidoin kuin woin, Jull' köyhäin weristä hikee m join, Nyt kosto sen mitan muld waatipi tääll, Kuin mittaisin siell.

17. Mun kaluni kaick, Kaick kulda ja kupar' kuin kokoisin, waick Siel ääneti makais, nyt huutapi niin, Ja soima mun warkar'; pid' warkaasta kiin: Niin huuta se peto kuin ennen ol' wai, Jo nyt äänen sai.

18. Wiel' ylpeytt täyn, Mä olin: sill itseeni
Koijari löin, Mun pukuni silkis, jos woen, kaick
kiis, Nyt Satanan sahrat myn sydämmen wiis,
Se kildäwä prameus sydämmen päall', Nyt pol-
detan tääll.

19. Mun huuldeni päall', Kyykärmetten myrcky
wuos haikiast siell', Täyn walhet', ja petost' ja
panetust suun Ain löyttiin; nyt Satanas rundele
lum, nyt walhetten isä mun perei ja päätt', Sen
tod ei jätt'.

20. Kuing' mielellän wiel', Mä kumarsin port-
too, ja palwelin siell', Händ nöyräst, ja himoisan,
andelin suut' Sen saastaisell kädell', kuin kuiten-
gin muut Ain' JEsustans palwelit, jok' ristinpuus
Mun edestän huus.

21. Se himon on näin Mull aiwan jo karwas
ja katkeras käyn; Woi! woi sitä hetkee, kuin suo-
sion sain, Se tuhansin lugun on hirmuisin ain:
Nyt weriset kyyneleet silmistän käy, Eik lohdu-
tust' näy.

22. Ei surkuni tull, Ei sydämmen pehminn',
waick sanottin mull: Yx surusa näändywä Sielu
oli maas, Ja kumartain kerjä suld laupeutt taas;
Nyt Jumal sen nosti kuin polweni potk', Mun sy-
wyteen sotk'.

23. Mä petoon miel, Mun kitan sen köyhim-
män tawaran niel, Mond orwoi mä wäjyin, ja
kywyden wein kuin kotka pois kynsis, niin wää-
rytä tein Mä kawala juonis muut waiwaiser
sain, Itz rikastuin ain.

24. Mä walhetten suu, Jong walheista kowen-
nu sydän kuin lun, En wäärisä waloisa pantixi
pann', Yht' raiskaa, waan Sielun, ei sitä mull'
ann Nyt takaisin perkel', waan sen kaupan päall
Wie ruumini wiel.

25. Mä

25. Mä kärmetten pää, Kuin wihaisst tiuskkuin, kuin rajuinen sää, Sit' silmillän murhaisin, kuin oli hauf', Ja minua Jumalan Ystäwär lauf', Se tylyinen sydän nyt purtan, eip' cut' Waick sywä on haut'.

26. Mä synnistän tänn', Pois temmatan lickkiin; kyll ansaitzen sen, Maa lewittä kitans ja werisen suuns, Ja surkiast mun nielee ain pohjatoin kuuns, Katz syngiä sywyys sitt' itzens lyö aut', Mu wastan mä rauck'.

27. Mä wapisen kaick', Kosk muistan kuing kului mun armoni aik', En Jumalan armosta totell eng' pyyn', Itz antuutan hakee; mun oman ol' syyn. Sen yliz kuin neuwoi, Jot' itkisin nyt, mun wihani syt'.

28 Kyll' kyynelit' wuot' Mun silmän mailmaa, waan ei synnin suot', Sit' enämmin surin, jos koira muld kuol', Kuin JEsuxen kuollo, Sii' en minä huol'. En murhett' mä tunnostan' pitän', nyt wiel' Auk' haawat on siel.

29. Mä paistetaan tääll', Nyt iäises walkias, kyykärmetten pääll'; Mun ombärin kiehu kaick' Perkelet myös, Ja tulisill' pihdeill' se heidän on työns Mun sydämmen repiwät pienex; oho! Ei lopuckan jo.

30. Nyt uppowat niin Mun jäsenen tuliseen wirtaan, ja siin Ain waipuwat sywäld, ei pohja eik maat' Täs löytä; o! sywys kuin Sielunni sa't, Mä häilyn kuin kekäle tules, waan en Mä sammu kuin hän.

31. Nyt oppein mä sen Kuin ennen en totellut oppi; tul tänn O! syndinen, opi nyt minusta iäll, Ett onnetoin osa on wißingin häll, Kuin Jumalan pilka ja lihansa työt, Ain seurapi myöt.

32. Nyt

32. Nyt autuuden porr' On mull kiini suljett, se surma sun sort', Muut sisälle autuuden portista kay, Ei mull enä muuta kuin jumistuis näy. O että mull jälill' wiel olis yx hetk', Käyd' autuuden ratk'.

33. Mä huudan jos woin, Mä huudos ja parus nyt pakahtu' koin: Te wuoret ja kuckulat, langetkan päällä Te tuliset aallot kuin lainehtitt' tääl, Te langetkan päällen ja kätkekät pois, Jos ijäpi wois.

34. En kätky. Woi, woi, Mun täyty käyd' edes mä toucka ja koi, Jork' jäsenes rysky mun ruumisan; sill' Mä täytin kaik synnit kuin Sodoma, nill Mä sidotan, satanas liittajan lie, Jo helwettiin wie.

35. Nyt hywästi jää, Sek' Jumal, ett armo ett suloinenää, Jää taiwas, jää waikeus, Engelit myös, Jää Abraham'n helmat, tös hirmuisis työs, Jä autuus, jää kunnia, ja Engelein ään': Tul' songeys tänn.

36. O ijäistä yöt, O ijäistä mato, kuins alati syöt o ijäistä sowu ja songeyt suurt', O ijäisys joll ei ol' loppu eik tuurt, O ijäisys, ijäisys, nyt olet sä tull' Juur kauhiax mull!

37. Nyt sywteen ratk', Mä kohdastans waiwun, eik piinapi katk', Woi ruumin, woi sielun woi jäsenet kaick' Woi tuuni, sill autuuden hetjäisin waick Se mull oli tarjon, mun kuoleman tie, Nyt helwetiin wie.

38. Jos haudallen käyt, Niin kynelil tulki näit kuoleman teit, Ja ajatell koskas wiel synnisä woit, Tär' weristä kosto ja helwetin soitt', Kuins kuulet mun kiljuwan, kynelill sä Jo parannust tee.

39. Täys tosi on se, Jong' ajatus usein händ helwettiin wie, Se wälttä sen piinaan; ja pyrki kuin woi,

woi; Sinu taiwahan iloon, jong Jumala loi, Jok' ei tahdo koke tät' liecki, se siel Käy elämän tiell.

* * * * * *

40. Nyt syndinen suur, Pois käänny jo kaikista synnistä juur: Jos et sinä kaikis ol' elänyt niin Siin ulkises mitas: koll pitäwät kiin, Ne salaiset synnit se turmellus suur, Kuin sinus on juur.

41. Kuin JEsures pois, Ain lycke, kuin armo, ja elämän tois, Kuin JEsuxen weren tääl tallan ja juo Ain wäärden wett, kuin syndi se tuo, Ja pyhyttä pilcka, sen osa on tuos, Juur helwetin suos.

42. Se usko on kuoll, Joll waelda surutein syndisell suoll, Waick toiwo sa taiwast, niin kuoleman tie Händ kuitengin äkist sitt helwettiin wie, Kosk wiimeinen hetki käy edes, se työ Sun helwettiin lyö.

43. Kosk kuolluna käyt, Pois Jumalan pelwost, ja maailman tet Ain kulet, ja surutein elät kuins saat Nains noudatat syndi, ja menet ain maat, Sun Christitty nimesi alla, se tie Sun helwettin wie.

44. Niin käänny nyt pois, Sitt syndisest elämäst, ettei se tois Sull ijäistä itku ja parku, sis tääll Ain pelwolla oatell' loppusi päällä: Mutt jos et sä käänny, niin hirmuinen yö Sun ylitzes lyö.

45. O tulinen yö, Kun ytimes poltta, kuin ydämes syö, Kuin synnyten lockamat upotta ain, Siin iäises lawus on pimeys wa in, Siel madot ja kömelit repiwät luut, Kaick iäsenet muut.

46. Et jaudsta päös, Täs surmawas walkises ja polttawas säös, Kun jono on suurin niin alka se tääll, Se suuringin jano wast alkopi siel: ett', mailman ystäwä, sormes, mennä' sun', Ja iäh-dytä niin.

47. Et

47. Et iähdyttä woi, Sill' lähesty kuohuwa tulda, se koi, Se tulinen myrsky, sen janoisin uun, Wiel tuiella poltta, ja ytimen muun, Ynn' korwist ja silmist käy kipinät, täs On kirous läs.

48. Et siunata saa, Siel sulcista taiwast, sä kirottu maa, Täys kirous helwetin liekis on ain, Sä kiroilia kirousi liekitzit wain, Siel ijäinen, ijäinen kiroilian työ, Sun korwilles lyö.

49. Huud' hirmuinen ään', Ei sinä woi hucku ei wäsy, sill hän Sen huokuwan tulella hukutta kaick, Sen wäsynen repj ain uppoman, waick Se parku, se huuta, ei armo siel tul, Ei laupeut kuul.

50. Sun liitos on kuol, kuins helwetin sowinnos pidit, ei huol Ole kiluwa ruma, waan pilcka sun wiel Ets senraisit händä, ja walhetta tääll, Ets hyljäisit toruden sanan, ja weit Sun helwetin teit.

51. Muut duomitut myös, Sun toiwos wiel pilkawat helwetin työs; Joit sinnisä rakastit kauhiaxi näet, ne rewäise tules, ne myötänsä weit, ain uppoman sywyteen, ijäises yös, Sun hirmuises työs.

52. Jos yhdengin wois Sun welistäns taambaxi eroitta pois, Se olis jo kewämb, waan et sä pääs Niist ijäisist siteist täs tulises sääs, Ynn sinnis, ynn pilckas, ynn kirousi täyn, Sun olet siin löyu.

53. Ets pilckaisit tääll', Wanburskasten retkee, ja karsasti pääll' Ain katzoit niit, Ei lui, kuin luopuisit pois, Sijt' syndisist menost, kuin mailma sois, Kuin wäldit sun teitäs: ja Jumalas kiin Ain pysyisit niin.

54. Se pilkax' sull' käy, Ja ijäisex' hipix', eik lohdutust näy, Siell' Perkelen ilo ja pilcka sill' on. Yx, ijäinen itku, itz duomituin luon, Sun tulos sun uskos sun helwettiin wei; Siis petoxes joi.

55. Sill'

55. Siin' syndises ties, Jos pyysi ain kulkee, ia ollä siin mies; Sä kuoleman löysit juur iäiset sill', Et loppuu siin' löydä, ei apua kuul', Ei henges siin lopu, ei kuole se koi Kuin helwetin woi.

56. Se löyhkä kuin käy, Itz helwetist ylös, jost ei loppuu näy, Se puhalda kitumaan henges ain kans, Sun henges, sun sielus siel ain ollesans, Ei jammu se tuli, se tulinen sää, Täys kuolema jää.

57. Jos tuhannen wuott' Siin tules sä po'detais päiwät ja yöt. Eik' jo olis kyllä suur kipu ia työ, Mutt' siell' joka hetki sull tuhannex lyö, Ei lopu, ei lopu wiel' sittek' se koi Kuin iäxi woi.

58. Ah! wahingo suur, Kuin tule sun iäisell Sielulles juur; Ei mailman woitto sield lunastaa woi, Ot' ajast' siis waari, jong' Jumala loi, Ja kääny nyt syndinen takaisin wiel', Tul kaidalle tiell'.

Matth. 16: 26.

Mitä se autta ihmistä, jos hän kaiken mailman woitta, ja sielullens saa wahingon? Taicka mitä anda ihminen Sieluns lunastuxexi.

1. Joh. 2: 17.

Mailma katoo, ja hänen himons: mutta joka teke Jumalan tahdon, se pysy iankaickisest.

Syr. 9: 17.

Älä mielisty jumalattoman aiwoituxiin: sillä ei he tule koskan hywäxi, ei helwetingän asti.

Syr. 9: 39.

Mitä sinä ikänäns teet, niin ajattele loppua ja niin et sinä koskan syndiä tee.

Esai.

Esai. 66: 24.

Ja heidän pitä menemän ulos ja katzeleman niiden ihmisten raatoja, jotka minua wastan wäärin teit: sillä ei heidän matons pidä kuoleman, eikä heidän tulens sammuman, ja heidän pitä kaikille lihalle kauhistuxeyi oleman.

Psalm. 49: 15.

He makawat helwetisä kuin lambaat, kuolema heitä kalwa: ja heidän öyckäyxens pitä huckuman: ja heidän täyty jäädä helwettiin.

Hes. 18: 30, 31, 32.

Sentähden käändäkät itzen, ja palaitkat kaikesta wäärydestän, ettet te langeis pahan tekonne tähden. Heittäkät pois tykön kaicki ylitzekäymänen, jolla te rickonet oletta ja tehkät teillen uusi sydän, ja uusi hengi: sillä miksi pidäis teidän kuoleman sinä Israelin huone? Sillä ei minulla ole yhtäkän ilo hänen kuolemaans joka kuole, sano HERra, HERra. Sentähden käändäkät itzenne, niin te saatte elää.